

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 104/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľ'a a advokáta doc. JUDr. B. F., PhD., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 43/2008, ako aj uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 CoE 373/2012 z 31. augusta 2012 a jemu predchádzajúcim postupom, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2012 osobne doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), zastúpenej F., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľ'a a advokáta doc. JUDr. B. F., PhD., ktorou namieta porušenie

svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom sp. zn. 2 Er 43/2008, ako aj uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 2 CoE 373/2012 z 31. augusta 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“) a jemu predchádzajúcim postupom.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmluvy o úvere uzavretej s dlžníkom úver, ktoré bol tento povinný vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverovej zmluve. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžník dobrovoľne nepristúpil k úhrade svojho záväzku, jeho pohľadávka voči sťažovateľke sa stala splatnou a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverovej zmluve obsahujúce aj rozhodcovskú doložku bolo sťažovateľkou začaté rozhodcovské konanie pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom – spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava. Rozhodcovský rozsudok tohto súdu bol exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor na základe poverenia udeleného okresným súdom začal nútený výkon rozhodnutí, t. j. exekúciu. V priebehu exekučného konania bolo uznesením okresného súdu sp. zn. 2 Er 43/2008 z 25. marca 2011 (ďalej len „uznesenie okresného súdu z 25. marca 2011“) rozhodnuté o zastavení prebiehajúceho exekučného konania. Krajský súd uznesenie okresného súdu z 25. marca 2011 na základe odvolania sťažovateľky napadnutým uznesením ako vecne správne potvrdil.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakovala postup a právne závery, ku ktorým dospeli okresný súd a krajský súd pri prerokovaní a rozhodnutí predmetnej veci. Namietala predovšetkým skutočnosť, že okresný súd ani krajský súd formálnoprávne až do skončenia predmetného konania nerozhodli o jej návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorý v tomto konaní podala po podaní odvolania proti uzneseniu okresného súdu z 25. marca 2011.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 43/2008, ako aj napadnutým uznesením krajského súdu a jemu predchádzajúcim postupom, zruší napadnuté uznesenie krajského súdu a veci vráti na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Zo spisového materiálu vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 14713/2012 (sťažnosť doručená ústavnému súdu 11. decembra 2012) ústavný súd zistil, že sťažovateľka v uvedenej veci namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu z 25. marca 2011 a jemu predchádzajúcim postupom, ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom a napadnutým uznesením krajského súdu. Uznesením okresného súdu z 25. marca 2011 bolo rozhodnuté o zastavení prebiehajúceho exekučného konania iniciovaného sťažovateľkou na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Na základe odvolania sťažovateľky krajský súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie okresného súdu z 25. marca 2011 ako vecne správne.

V sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 14713/2012 sťažovateľka ústavný súd žiadala, aby vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru uznesením okresného súdu z 25. marca 2011 a jemu predchádzajúcim postupom, ako aj napadnutým uznesením krajského súdu, zruší uznesenie okresného súdu z 25. marca 2011 a napadnuté uznesenie krajského súdu, vec vráti na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Prekážka prv začatého konania (litispencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 14713/2012 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 11. decembra 2012, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu z 25. marca 2011 a jemu predchádzajúcim postupom, ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom a napadnutým uznesením krajského súdu.

Podľa zistenia ústavného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 14814/2012 vystupujú identickí účastníci konania (sťažovateľ, okresný súd a krajský súd).

Predmetom konania vedeného pod sp. zn. Rvp 14814/2012 je namietané porušenie sťažovateľkinho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 43/2008, ako aj napadnutým uznesením krajského súdu a jemu predchádzajúcim postupom.

Ústavný súd konštatuje, že začatie konania s nižšou sp. zn. Rvp (Rvp 14713/2012) bráni tomu, aby vo veci prebiehalo ďalšie konanie s vyššou sp. zn. Rvp (Rvp 14814/2012), a preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky odmietnuť pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2013